

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum,
quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in
tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Provisione Et Obtentione Beneficiarvm

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

139. Quomodo computetur dictum tempus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74485](#)

2. Resp. secundū tempus, sive à jure, sive à fundatore datum ad præsentandum computatus seu incipit currere, non ab hora, quā beneficium vacat, sed ab hora, quā patronus coepit habere notitiam istius vacationis. Corrad. l.4.c.2.n.73. dicens, et si olim contrarium senserit Rota, aut etiam antiqua iura, nempe c.2.de suppl.c.2.de concess.prab. id hodie non renere. Lott. l.2.q.6.n.23. Garc. loc. cit. n.34. Castrop. loc. cit. n.3. citans Azor. p.2.l.6.c.11. Barb. de post. Ep. p.5. alleg. 72.n.134. Tiraq. deretract. tit. 2. §.35. num. 7. &c. contra Lamb. p.2.l.2.q.1.4.8. Flores de Mena. q.3.n. 20. & alios apud Garc. Hujus enim temporis determinatio est in odium negligentia patronorum; negligentiam autem habere non possunt, nisi vacationem sciant. Castrop. loc. cit. Garc. loc. cit. n.16. quamvis ibi agat de collatione, eadem tamen est ratio. Sic etiam tempus dictum currit patrono à die scientia commissi criminis, ob quod quis ipso jure seu facto privatur beneficio; ignorantia tamen justè non currit. Corrad. loc. cit. citans Lamb. l.2.p.2.q.1. Proceditque id ipsum, etiamsi fundator mandasset præsentationem faciendam esse infra 4. menses à die mortis vel vacationis; quia debet intelligi & suppleri à die notitia; cum voluntas fundatoris semper intelligatur secundum juris communis dispositionem, dum aliud nō est expellum. Corrad. l.4.c.2.n.74. Idem est, ut ibidem Corrad. etiamsi in Bulla collationis facta à Papa per devolutionem ob non servatum tempus datum ad præsentandum dicatur: à die vacationis. Garc. cit. n.34. citans Roch. v. honorificum. q.27. & Abb. in c. nos quidem, de testam. Quin etiam procedit, etiamsi fundator præfixisset tempus quantumcunque breve, v. g. unum mensē, nam ubique à lege præfigitur terminus certus, necesse est, ut præcedat notitia, cum, ut dictum, sine illa dari nequeat negligentia. Corrad. loc. cit. citans plures Rotæ decisiones.

3. Quare jam objiciens patronum non præsentāse in tempore (idem est de impetrante, dum nimirum impetratur beneficium jurispatronatus laicorum per devolutionem ad sedem apostolicam ob non factam præsentationem intra tempus statutū. Corrad. cit. n.74. Ubi etiam, quod propterea male agant Executores literarum apostolicarum super provisionibus beneficiorum per devolutionem impetratorū; dum vix literis ipsis sibi præsentatis, procedunt ad collationem, non examinato an præsentator vel collator omittens præsentare habuerit veram scientiam vacationis, nec ne; cum hac scientia determinari debeat per judicem, sive delegatum, sive ordinarium) debet probare, patronum habuisse scientiam vacationis; quia quādiu hæc scientia non probatur, præsumitur ignorantia; cum sit de substantia, ut Gabriel, Spino &c. paulò post citandi.

4. Scientiam vero hanc seu notitiam debere esse & probari veram, indubitatam & certam, & non sufficiere præsumptam & verisimilem, ed quod, dum agitur de puniendo negligentiam alicujus, non sufficit scientia præsumpta, etiam ex eo, quod publicum est, tenent Corrad. loc. cit. n.74. (et si ibidem dicat, quod cum paria sint scire, & debere scire, ideo receperum esse currere tempus collatori à tempore, quo scire debuit) Lott. loc. cit. n.24. citans Puteum

l.1.in correct. decis. 142.n.1. Lap. alleg. 78.n.12. Mohed, de prob. decis. 4. Et dicens eti olim alteriusum Rotæ decis. i. de jure patr. in antiqu. eam tamen decisionem hodiendum non servari. His accedunt Tiraq. deretract. §.35. gl. 4.n.7. dicens, requiri veram & certam scientiam, & non sufficere interpretativam. Card. de Luca de jure patr. d. 64.n.5. dicens non sufficere nec præsumptam, nec interpretativam, nisi facit circumstantia probent, quod allegata ignoratio esset inverisimilis, seu ut alii vocant, crassa & supina (super quo, utpote consistente in facto, determinata regula dari non possit; cum pendeat à circumstantiis, inter quas ponderantur, an patroni essent in loco, nec ne, in eadem vel diversa dicebant, &c.) adeo, que ut addit n.7. invaluise hanc opinionem, ut probabilis ignorantia impedit lapsum termini. Paul. de Citadin. p.6.a.3.n.42. Berojus in c. quoniam. b. n.52. Delphin. de jure patr. l.2.n.178. Grinon. &c. apud Garc. loc. cit. n.34. dicentes; requiri scientiam veram, non interpretativam. Item Hieronymus Gabriel. 2.conf. 185. Spino de testam. gl. 4.n.21. apud Garc. quatenus dicunt, quod, quamvis Ordinario, qui visitare debet & perquirere, imputetur negligentia, si sciatur beneficium vacasse, cum de facto vacat; patronus tamen non debeat censi negligens, si sciatur vacationem, tamen si notam in loco vel Ecclesia beneficij eius jurisdictioni non subjectis. Econtra sufficere scientiam veram vel præsumptam, tenent Selva. p.3.q.9. Garc. loc. cit. n.38. ubi, quod alius sit scientia præsumpta, aliud interpretativa: neque excludi scientiam præsumptam ab AA. negotiis sufficere interpretativam. His accedunt Zerol. in pr. Ep. p.1.v. jusparr. §.8.du.2. &c. dicentes sufficere tempus verisimilis notitia, uti & Castrop. loc. cit. restatur plures doctores cense patrone currere tempus à die, quo verisimile scientiam habuisse; cum raro possit esse probatio certa scientia: hanc autem scientiam præsumptam conjecturis attentā distantiā loci, in quo situm beneficium, qualitate ipsius beneficii, longitudine temporis ac vacationis famā, alisque probandam, & a judice determinandam esse, ajunt Garc. loc. cit. n.34. Castrop. loc. cit. n.3.

5. Porro quamvis Officiales Regum sciant vacationem, negligentiam tamen illorum non nocere Regi; quin & regi ipsis scienti vacationem non currere tempus quatuor mensium ex legitima præscriptione ex Cabedo supra docent Garc. cit. n.34. Corrad. l.4.c.2. n.64. De pupillis autem vel ambebitus aliique imperfecti judicij habentibus tutorem vel curatorem, seu alium legitimū administratorem, scientiam certam tutoris, curatoris, &c. præjudicare, & lapsū termini inducere, tradit Card. de Luca loc. cit. n.9. & eō quidem fortis, dum pupilli hac ratione damnum non patiuntur, dum Ordinarius salvo pro aliis vacationibus jure præsentandi pupilli, providingo ex jure devoluto suppletat vices administratoris, nisi forte id redundaret in ejusdem pupilli alteriusve sub administratore viventis supplantationem & bursale præjudicium.

6. Ac denique, dum plures sunt patroni, uniusque ex illis ignoravit vacationem (aut ei probari non posset scientia vacationis) & hinc præsentare omisit, reliqui vero scientias vacationem præsentare omisierint, unus ille ad præsentandum admittitur, etiam post elapsū tempus præfixum aliis, alii exclusi à præsentando. Castrop. loc. cit. citans Barb. ubi supra n.137. Garc. loc. cit. n.41. recitans desuper claram Rotæ decisionem, Corrad. loc. cit. n.74. Dum tamen inter hos patronos sunt pupilli, eorum ignorantia,

rantiā, quæ resultat à pupillari ætate, non impediri in isto casu devotionem collationis ad Ordinariū, & quod aliæ Ecclesiæ & beneficia perpetuum vacationem pati cogerentur, ait Card. de Lutca loc. cit. n. 8.

Quæstio 140. Qualiter dictum tempus, quod aliæ per se loquendo currit continuum, seu est continuum & non utile, non currat patro[n]o impedito?

Respondeo primò in genere; quotiescumque occurrit impedimentū legitimū, sive juris, sive facti (sive sub initiu vacationis beneficii, sive ex intervallu) impediens, quo minus patronus præsentare possit, non currit illi tempus; non enim quis sine culpa omittens quid, puniri debet. Garc. p. 10. c. 2. n. 17. citans Abb. m.c. quia diversitatem, de concess. præb. n. 3. Guttier. can. qq. l. l. c. 28. Roch. v. honorificum. q. 28. n. 58. Boërius, Selvam, &c. Castrop. loc. cit. n. 11. citans insuper Paris. de resignal. l. 1. q. 13. n. 11. Menoch. &c. Barb. de pot. Ep. p. 3. alleg. 72. n. 138. Item juris Eccl. l. 3. c. 12. n. 170. citans Rebuff. de pacif. poss. n. 304. Flores de Mena. var. q. 3. n. 4. &c. Ubi varia enumerat impedimenta; nimur legitimam patroni absentiā (quam etiam presumi in dubio, ait Flores de Mena apud Barb. loc. cit.) v. g. reip. causā, vel ut Garc. n. 18. pro absolutione obtainenda, injustam incarcerationem, perhorrescentiam alicujus inimici, propter quem non haberet tutum accessum, vel etiam, ut Card. Luca loc. cit. num. 11. citans Lott. Barb. Garc. &c. errorem, dum nimur erroneous facta est præsentatio coram alio, quam coram qui fieri debebat. Sic & inter legitima impedimenta numerari, dum facta præsentatione in tempore de persona idonea, præsentatus acceptare noluit, seu aliæ citra culpam præsentantis præsentatio effectum fortiri non poruit, ait Card. Luca loc. cit. n. 15. citans Vivian. l. 5. c. 2. n. 27. Barb. cit. alleg. 72. n. 163.

2. Respondeo secundò in specie: mota & pendente lite, dum lis est inter patronos, quolibet prætentente sibi competere præsentationem, currit illi tempus ita, ut si intra tempus à jure datum ad præsentandum, lis non fuerit finita, & ob hanc causam omiserint præsentare, Ordinarius pro libitu suo conferre posset beneficium. Garc. p. 10. c. 2. n. 19. inquiens durante lite super jure conferendi, seu eligendi non currit tempus, licet scilicet sit in patronis. Lott. l. 2. q. 6. nu. 26. (qui etiam ait, in hoc casu discordia super jurispatronatū pertinentia, etiam si facta fuisset præsentatio intra terminum juris, hanc elidi, & ad Episcopum devolvi collationem, si intra dictum terminum lis non finiatur. Ubi etiam eam elidi, ait, si Episcopus ex duabus præsentatis alterum præligeret non posset sine scandalo (intel ligendo non scandalum simplex ex lite, vel scandalum juris; sed scandalum facti, & quidem actionis, & cui judex ipse occurrere nequeat) Castrop. loc. cit. num. 6. & apud illum Azor. p. 2. l. 6. c. 21. q. 12. juxta c. quoniam. & c. cum te. h. t. Proceditque hoc ipsum tantum, dum nullus contendentium patronorum est in possessione præsentandi, aut super possessione lis movetur. Seciùs enim est, dum lis est super proprietate, & constat unum illorum esse in possessione; hic enim validè præsentare potest, juxta dicta superiorius. Castrop. loc. cit. citans Abb. Roch. Gregor. Lopez. &c.

3. Principalem nihilominus responsonem sic limitare videtur Card. Luca loc. cit. num. 12. Quod

licet textus cit. c. quoniam. in casu litis inter patronos non terminatæ intra terminum datum ad præsentandum, deferat collationem Ordinario pro ilia vice, non tamen id concedat, nisi urgeret ratio scandali, ne aliæ Ordinarii affectarent excitari lites, & lites excitatæ non terminarent, citatque pro hoc Lap. & ait, item inter patronos tunc præcipue facere, ut illis non currat tempus; dum colligantem patroni protestarentur; quod interim pendente lite non debeat iis currere tempus. Dum verò lis est inter patronos & Ordinarium super ipso jure patronatū, Ordinario contendeat Ecclesiæ liberam, patronis sustinentibus esse subjetam, non currit patronis tempus; ne aliæ absque sententia Ordinarii vinceret, & patroni succumperent. Unde in isto casu Episcopus Oeconomus seu Vicarium constituere debet, quoque lis finiatur. Castrop. loc. cit. num. 7. citans Ricc. in pr. forē Eccl. resol. 170. num. 2. Barb. cit. alleg. 72. num. 140. Idem est; nimur non currit patronis tempus; dum lis est inter ipsos prætentatos, quolibet prætentente se preferendum; debet enim tunc Ordinarius cujusque jura examinare, & pronuntiata sententiā in favorem illius, qui potius jus habet, facere institutionem, & non ante, ne alias injustus sit, privando præsentatum jure quæsito. Castrop. loc. cit. citans Barb. ubi ante; quamvis nec tunc patroni durante lite alium tertium præsentare sine virto attentati possint, ut Barb. juris Eccl. l. 3. c. 12. n. 173. citans Lancelot. de attentatis. c. 4. in pres. num. 608. Covar. præc. qq. c. 36. num. 7. &c. Utī nec alium in locum unius præsentati mortui sufficere. Barb. ibidem citans Calderin. Cassador. &c. Item dum inter patronos est discordia, non super jure prætentandi, sed super habilitate præsentati; debet enim prius hec lis definiri; cum dubium sit de jure quæsito præsentati, & textus supra citati loquentes de contentione patronorum super jure præsentandi, non debent trahi adiutori quælitum præsentati. Castrop. & Barb. II. cit.

Quæstio 141. An, & qualiter currat patronis dictum tempus, dum intra illud non minatus ab illis intra idem tempus non consensit vel renunciat facte de se præsentationi, aut diem suum obit, aut occultum ejus viatum detegitur, ob quod facta præsentatio irritatur?

Respondeo: incipere iterum de novo illis currere illud integrum à die dissensus, renunciationis, mortis, irruptionis illis nota, ac si vacatio nova accidisset; hoc est, patronus laicus iterum habet quadriginta totum, Ecclesiasticus femestre; dummodo nihil fraudulenter egerint. Corrad. pr. benef. l. 4. c. 3. num. 19. citans Vivian. l. 7. c. 4. num. 30. Lamb. l. 2. p. 2. q. 1. a. 17. juxta c. si electio. de electio. in 6. nam etiā hic textus expressè loquatur de electione, extendi ramen etiam eundem ad præsentationem, ait Corradus.

Quæstio 142. A quo die incipiat currere patrono tempus, dum præsentatio facienda ad beneficium à primæva erectione vacans, hoc est, cui primæ vice seu primus à fundatione dandus Rector?

Respondeo: faciendam esse post, & non ante decretum erectionis beneficii, incipitque currere